

## Körlevél

### Kedves EBBE Tagok, Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha elismerjük, ha nem, ha tudunk róla, ha nem, mindig van úgy, hogy a pohár túlcsordul. Létezik olyan ingerküszöb, amikor már fájni kezd. Először meg sem halljuk a hangot, majd észleljük, de nem zavar, később nagyon is, sőt idegesít, és ahogy tovább erősödik, eléri azt a decibel mértéket, ami után már fájni kezd a fülünk.

Azt gyanítom, hogy akinek megszületett a gondolat a fejében, hogy meg kell szólalni, valamilyen íratnak meg kell születnie, majd pedig (nem egyedül engem) felkért ennek megírására, az valami ilyesmit érezhetett az idei őszön. A hozzánk érkezett hírek olyanok, mint az egyre erősödő hangok:

- a brémai evangélikus lelkészre váró 3-5 év börtönről, és egyházi fegyelmi eljárásról, mert nyilvánossá tette azt, hogy a Biblia mit tanít Isten teremtetési rendjéről, melyben megteremtette a férfi és a női nemet, mit tanít a házasságról, a bűnről, és így tovább,
- a finn hatgyerekes képviselő asszonyra -, aki korábban miniszter is volt - váró bírósági eljárásról és egyházának hallgatásáról, mert a keresztyén értékrend szerint beszélt nyilvánosan arról, hogy az azonos neműek kapcsolatát nem lehet házasságnak tekinteni, az ilyen párok ne fogadhassanak örökbe gyermekeket, és így tovább,
- a Magyarországon magyarok által óvodásoknak írt mesekönyvről, amelyben egyes mesék az azonos neműek együttélését, mint a családi együttélés egyik lehetőségét mutatják be,
- az Európai Bizottság elnök asszonyának nyilatkozatáról, mely szerint nem tekinthető demokratikus országnak az az ország, amely nem emeli jogrendjében a melegek kapcsolatát a nő és férfi házasságának szintjére.

Nem folytatom a fülben és az agyban, majd pedig a szívben fájdalmat okozó hangerőt gerjesztő események sorolását.

Ennek folyományaként megszületett egy írás, melynek – miután objektív okok miatt a megírásában magamra maradtam –, a „*Személyes hitvallás, szorongató időben*” címet adtam.

A postás nem én voltam, de első körben több lelkész megkapta az iratot. Közülük egy-kettőnek a kritikája eljutott hozzám, de a többség egyetértéséről is értesültem. A bírálatok alig szóltak a tartalomról, főleg a formáról fogalmaztak meg észrevételeket. Leginkább arról, hogy nem szerencsés hitvallásnak nevezni. Lehetne nyilatkozat, vagy röpirat, vagy bármi, de – bár nem mondta ki senki, de kiérződött, hogy – a hitvallás egy „levédett” műfaj.

Amerikában az egyházak ezekben a kritikus időkben sorra jelentetnek meg hitvallásokat, vagy hitvalló nyilatkozatokat, vagy nyilatkozatokat. Én nem vagyok teológus, de ha az ebben képzetek úgy látják, hogy ez nem jó megnevezés, át lehet írni. Megjegyzem a többség, akik lelkészként olvasták, elfogadták az eredeti címet.

Ezzel kapcsolatban a közelmúltban eddig még soha nem tapasztalt módon szólított meg Isten igéje - egészen pontosan ma egy hónapja, október 18-án, az istentiszteleten, illetve előtte, amikor (helyettesítés miatt) készültem az igehirdetésre 1Móz 2,18-24 alapján -, hogy Isten önkijelentéseivel, a teremtéssel, a megváltással, megszentelő munkájával, a hit ajándékával stb. kapcsolatban az ember nem kapott szót a jó és a rossz megítélésére. Annak eldöntését, hogy mi a jó és mi a rossz, az értelem hatáskörébe tartozó dolgokban megtehetjük, ami ezen túl van, isteni hatáskör.

A korábbi évezredekben sokszor és sokféleképpen tagadták Isten létét, vagy éppen lerángatták a pogány istenségek szintjére. Ma is folyik ez. 2000 év óta sokszor és sokféleképpen tagadták, vagy torzították Jézus Krisztus személyét, elhazudták, vagy bagatellizálták a megváltást, a bűnből való szabadítást. Ez ma is folyik.

Az azonban a történelem folyamán még soha nem fordult elő, hogy ateisták, más vallások képviselői, vagy bárki a teremtés rendjét tagadta volna, vagy arról kijelentette volna, hogy úgy, ahogy van, nem jó. Mindig voltak azonos neműekhez vonzódók, volt, hogy ez a hálószobákban maradt, volt, hogy nyilvánosan felvállalták, de olyan nem volt, hogy ezt az együttélési formát a férfi- nő házasság szintjére emelték volna. Olyan soha nem volt, hogy a két nem (férfi, nő) ne lett volna elég. Ma körülbelül tíz biológiai nemről és lassan százat közelítő társadalmi nemről beszélnek (gender) és

jogokat követelnek nekik. Olyan soha nem volt, hogy 3-10 éves gyerekek nemét változtatták volna meg. Nem folytatom.

Mindebből az következik, hogy korunkban olyan helyzetet teremtett a sátán, ami korábban soha nem volt. Ezek után kérdés: ma hitvallásos időket élünk-e, vagy sem? Azt viszont elfogadom, hogy egyházi hitvallást nem az én tisztem megfogalmazni és megírni, de személyeset azért írhatok.

Kedves Testvérem, aki olvasod ezeket a sorokat!

Ha úgy gondolod, hogy az alábbi/mellékelt *Személyes hitvallás szorongató időben* írás tartalmával egyetértesz, mert ez Neked is személyes hitvallásod, akkor kérlek, fejezd ki ezt szóbeli, írásbeli megszólalásoddal, aláírásoddal és azzal, hogy gyülekezetedben, rokonságodban, tágabb környezetben másoknak is felhívod a figyelmét arra, hogy hitvallásos időket élünk, amikor Isten minden keresztyénnek az eddig tapasztaltnál nagyobb felelősséget és több szolgálatot adott.

Kelt: Ábrahámhegyen, 2020. november 18-án, Reménység vasárnapja utáni szerdán

Testvéri szeretettel:

Garádi Péter sk., az EBBE elnöke